528/174

Čaoko

5

Iz Rožne dolince

Iz Brodeh in Rožne dolince.

Izdaja dekleca 1-2
Pintour 3-5
Brodi. Brojami 6-10.
Sxc- 4-5
Št Anca v Bodljubelji.
Deutsch Peter. 10-12
Osel 13-14
Žalka Žene- 15-17
Divja jaga 18-19

328/174,1

V Sapotnici pod visokih skalah se je uborna družinica zgradila majhno poslopje. Tukaj prebivajo v koju z bedno nekatere stare žene – od najstarejše sem pripros il sledeče basen – ki pove že dopisano od izdane drugače na drug način, ali vsebina je ravno ista.

Na Krajnci v Plajbergu pozeblí in ravno mao žnovali. Ali nekateri ne ve kaj je mavžna. Rije na Koroš Rem zelo navadna beseda mi pristavim. Mala južina – ki obstaje v kosu kruha in prihčenem prigrizkom kot hodi si sir, slanina, klobasica ali kakovrsta sadja. Primavžmi se piji sadjevec – ali (most) večkrat zganje. — — Jeden Kosec vzame oglojeno kost v neko lučnjo in reče: to nuj bo za Kači – da bodo te tudi nekaj imele. V kratkem pride lepa gospa in reče:

Dobro si me ti pogostoval, pridi večer leto na ta dan k cerkvi, pogostila te bom dobro.

Prišla bom v podobi velike Kači. Tipa prinesi jabolj tri mladike, z vsako mi vdari poglavi. Nič se ne boj, spenjala se bom, ali nič hudega ti ne bode pripetilo.

Pride določeni dan in mož gre k cerkvi, a že mu pridrazi na sprot velika Kača.

Udarijo spalčico po glavi, Kuča sypne, odarijo
z drugo, še hujše se spne nad njim – ali zdaj
mu odpade tretja palica – zbal se je je.
Kača se začne milo jokati. Zakaj si zgubil
pogum? Srečen si bil in postal zelo nesrečen.
Priletela bo tica črez „Bundrovco“* (spustila bo
Krpo v črno zemljo. Znašlo bo drevo.
Pri Ogrizu (Kmetu Plajpergu) bo imela Krava
dvoje črnih juncev. Posekali bojo tisto drevo
in tij'unči Ki bojo panj v žago peljali. Iz desk
bojo žibel naredili. Sopatnja Kava dekla bo
rodila deteo, Ki se bo zibalo v tej zibelki.
In to dete bo postalo mož – Ki bo imel
moč za mojo odrešitev. — —
Oči te žene so Kot deček na dan mala Smarna
na neki notrajnski vplivi – ali K vopam od
starega grada nad Sapotnico.
Zagledal je tam črno oblečeno gôpo – Ki glave
ni imela in Ki je ~~K~~ sušila ogje.
Deček ubeži in hiti mami pravit – Kaj je
tam gori pri vopah.
Mamka vzame blagoslovljeno prečo in
vode sv. treh Kraljev in gredo k fantom
gori pod grad, ali ~~ni~~ ji bilo več niti
črne gospe – ni ji ogja več.

6

* Bundrovca je staro ime
za Žingarco

328/174,2

3.

Basen od pintarja (sodarja).—

Neki pintar (sodar) je tam okoli starega grada iskal in rezal leskove palice za obroče. K njemu pride lepa gospa – po stari dvorni noši oblečena. Gospa ga zaprosi: Kakor vidim – ste pintar, imam veliko dela za Vas, prosim pojte z mano, nabili mi boste tudi moje sode. Ker so že zelo potrebni, obroči popokajo. Pintar prišoli ingre; pelje ga v klet, kjer je nabil nekaj ogromnih sodov. Potem ga pelje gospa v drugi klet. Tam so bili tri sodovi polni zlatov. Ali na prvem je sedel pes, na drugem (križišnica) kača in na tretjem je bila zvita kača. Gospa mu veli: Vzemi od vsakega soda pest zlatov za plačilo, nič se ne boj! Vzeme pest zlatov od psa – in vtakne celiče v žep, vzame pest od kače in hajdi v žep z njimi. Zdaj pride do kače tudi tukaj zabaše dobro pest zlatnikov in ker se kača ne zmeni zanj – vzeme še eno dobro pest bliščečih novcev. Ali v tem trenutku zgine gospa – zginejo sodovi, in v kratkem stoji pintar v gosti prevlešnji kozjem gromu – praznih rok in v jej – praznih žep! !!

zgine klet

Če bi to šmentano drugo pest od kače ne bil zajel – bi bil lahko najimetnejši posestnik – in tako je že ravno tisti pintar ali ne že med tem umrl in zašel v večni – pram. –

328, 174, 3

Radoveden sem šel ljudi jaz iz Rat stari grad.
Kid je še, ali bilo more zelo stare dobe. Ker kamenj
je naloženo brez vse umetnosti – kar debelo na suto.
Luknje ste dve, kleče bi mogel človek v nje
zlesti, nisem bil opravljen in opremljen z lestvi
noter. Menda so že bili v luknji – ali neka
pejč zapre pot, da se niso upali iti naprej.
Sodov ali drugih posod niso dobili. Pozimi
vije tam zmeraj topla sapica, že so tam dobili
ob Božičah zeleno perje od bezgovega grma
ki tam ravno raste. – Kraj za veči grad
tukaj mi – je sicer precej širok, ali gotovo je
tri ali mnogo manjšega obsega kakor stara.
Ker tukaj se lahko zapre vhod v Plajberg – ali celo prelaz čez Karavanke
ponekdajni mimo vodeči cesti. Svet je zelo
strm, skalovit, in ravno globoko pod
gradom je grozen prepad – z Kalšem.
Šumeči potok iz Pedna po visokih
vodopadovih, šumih. –

328/174,3 Ta le žena mi je pravila tudi sledečo gotovo
dogodbo:

Šac Kmjenemu očetu je prišel neki tuji gospod in
ga prosil naj gre z njim „šac" kopat – bil je tabi
še Sapot njakov. Štefan in drugi ki so pomagali
kopati. Pelal jih je bližu Sapotnice pod tako-
žvani „Kozji hrbet – do „Koritca" in od
tega navzdol do Brodskega potoka.

Tam je bil ogromen Kamen okoli teya in pod tem so Kopali, dolgo – in veliko jamo so napravili. Kopali so – Kopali – pa nič niso dobili – Kot eno zelo staro cipovnico." Od cipovnice se je bil odrobil en Košček. Dolgo je iskal tisti Košček ali mi bilo mogoče ga dobiti.

Mož je potem „cipovnco" ki se vi nerja mi bila presedna vzel, – plačal vse Kopače in odšel.

Vsi so trdili, da so le Kopači – videli cipovnco ali mož je videl – in vzel „šac" v podobi cipovnce. –

Ta ženca je potem Kot pastirička pasla Krave v tistem Kraju. Z lastnimi očmi je videla veliko jamo in ogromen Kamen, ki je pa že ležal pri poto Ku, voda je tekla tik njega.

Kamen je imel izklešene proge in črte – Katere so bile podobne Steni Kam. Voda je ob hudi uri v sled povodja ali zasula – ali zavalila Kamen v sosedni „Predrzel".

Cipovnca je mogoče bila – prodje „Steitart" Kakega prestarega Kneza – Ogromen Kamen z runi – znabiti – je ležal nad grobom. – Ali je pa bil Kak vimski napis. – Zalda mi prišel miti Kamen – miti „cipovnco v odobritev in Kritiko vseh zgodovinarjev. —

528/1744 6

Brodi in Brojani.

Težko je, da je prelepso ime Brod in Brojani nekako
utišnilo in vsehmilo – še o ožjem okrogu ni
več v obče znano. Selani ter Plajperžani vejo
za Brodi in Brojane – ali že v ožji Rožni
Dolini mlajši rodovina za sosedne Brode
in Brojane ne zna. Udomačilo je ime
Loibeldal potom urada in pošte. K večemu
pravijo v Rutah – ali v Ljubelju. –
Primernejšega imena kot Brode – in Brojani
zate okraj ni. Tukaj se je brodilo črez
Karovanke, tukaj so bila Brodi. in ljudi,
ki so pomagali brodit je bili vsaka
Brojani. Popravljali so pot, porovnali
mostoje, kidali sneg, prekidali zelo
navadne snežne plazove – ter spremljali
popotnike prek nevarnih šumi in po
gostih gozdovih kjer so bili udomačeni
volkovi, medvedje – in roparji. –
V Sapotnici (hiši za popotnike) so bili
namotani – menihi – ki so hranili in
prenočevali popotnike ter jih spremljali
čuvali pred raznih nezgod. –
Ravno tako pri Kvašteni Ku, – posestniku,
ki leži visoko nad sedajno cesto v smeri
starodavne ceste.

Živahno življenje je menda bilo obstaro davnih časih in se pred 100 letmi pri stari cerkli, kjer so se zbirali papatniki, kjer so preno čevali in se radi krat ko častili tudi z Brojani. Stari lovec Mavrer je zelo rad pomnil tistih gostolj ubnih veselih dni o župnji stare cerkle. —

Zanimljiv je vhod v Brod.

To je nam že znana cerkvica „Sapotnica.

Ta cerkvica ima zunaj na vzhodni strani zelo veliko sliko. Ta slika je sveti Kristof kot sveti Brodnik ki nese mladega „Brode" decka Kristusa črez veliko vodo.

Nad njem je narisana cerkvica to je kakor veleči Brojani hodijo „Sapotnico.

Nad cerkvico je naslikan majhen lep grad in to je po tedanjem starem prepričanju — nekdanji grad nad Sapotnico.

To o spoštovitev starega lepega izraza Brode in Brojanom pa Slovencem v spomin starodavnih časov ko so se Brojani spolnevali pasel Brodovja črez Karavanke ter črez veleimeniten prelaz Ljubelj. — Pri je namigal v Belo Ljubljano. —

Št. Ilj v Podljubelju SB/1774/5 8

V Podljubelju sem slišal od belolase mamke prezanimljivo povest, katera mi je vzbudila ravno kot povest od "jaca" v dobi prestare "ciposnce" — tužno žal nad izgubo zelo zanimljivega prehistoričnega spomenika od naših še malinovih pradedov.

Bela-lasica mi je razodela:

Mojci so dobili od cestne oblasti ukaz razstreliti tam blizu Križa stoječi stari Kamen.

Te zelo stari Kamen je imel čudno obliko:

Tri stopnice so peljale navzgor in potem je bil raven ka kot plošča muza.

Koso se oči pripravljali na napoveden posel, je prišlo nekaj ljudi. Obćudovali so razstrelljavo obsojen Kamen in dvom neje čuvanjali namen in posel tega čudnega Kamena.

Nobeden ni mu vedel pravega pojmena priznati.

Pride neki mož po cesti in reče:

"Ali ne veste kaj je ta?

Tukaj so včasi — v starodavnih časih — špečane deklice čofali!"

Z besedo „čofati je menil obglavoiti špečane deklice — so tiste nesrečne deklice ki porodijo neomoženo. —

Oče so Ramen po poveljo. razstrelili in
nekaj Roscev teya Ramna so zakidali
v Križ - pri paka-pališčeu, Kise imenuje
št. Anca. -
Brš Ko ne je bil tisti Ramen malinski
oltar - Kjer so darovali naši še malin-
ski pradedje razne stvarce - ter tudi
še ljudje. - Mogoče da so pozneje
Krištjani - po stari pravljici - tam
dali nesrečne spečane sirote.
Kakor da bi se meni senjalo - Kot maj-
hen prtprodaj sem od stare babice slišal
in ne dopolna razumel - da so
prestari ljudje - zelo krutno in strogo
obravnali z nesrečno spečano deklico -
da so jih do celega - večsi čofali, pozne-
je pa na drugače načine od cerkle in
posebne oblasti prestrogo kaznovali. -
Precej nad Križom „ St. Anna" stoji majhen
holm ali hrib. Ta hrib je obdržal ~~kaje~~
ime „ Kaje" do današnjega dne.
Stari posestnik „ Rulc" ki leži pod
hribcem „ Kaje" mi je razodel ime
„ Kaje" od neke vajo Be - Ker so tu veliko
ljudi obesili. -
Soseda Rulca - sorodnica gori omenjene
belolase mamke pa trdi - da so bile
tudaj kaje - potem so žele kaje
pri Celovcu postavili. -
Tam gori so obešali. - spodi. pa „ čofali. -

528/174, 6

Prišli bojo časi. Ko se bodejo take pripovedke
Kakor od govi omenjenega oltarnika Ramna –
od dežnih zgodovinarjev – na tanko preiskale
in nam dale jasneje poročila – od predavnih
časih – in gradivo ki so tedaj žili
po naših krajih. –
Naj imenitnejše poslopje v Brodeh je pri
Deutsch-Petru. To je zelo stara posest in gostilna
Od leta 1537. do sedajnega časa so vse predajalna
lista – (Darilnica) shranjeni imeli –
naj starejše pismo piše Cavko: Ypsa[illegible]. –
Ko se je nova cesta gradila
šide tedajni Avstrijski cesar Karol VI.
oče cesarice Marija Terezija črez Gubelj – k. Petru.
Gostilničar je znal dobro nemško, Car Karol VI
vesel, da je tukaj nameril nemškega jezika
vešča človeka poprašuje gostilničarja:
Wie heißt es bei Ihnen Hause?
Posestnik: „Zum Hirsch“
Cesar: Wie gut, so soll es nun heißen
beim „Deutschen Peter Heißen.
In tako se imenuje pri „Deutschen Petru“.
Ali Brojani so še z mnogovajeni starega
imena tako da se še slišijo obojne
„pri Petru in pri „Deutsch Petru – Kar
potrdi gori omenjeno povest – tradicijo
– malno – kot na gotovi podlagi. –

Deutsch Petru

posestnik Roco
ime:

Pri Petru je bilo preden da se je železnica zgradila
zelo živahno, po sto in po več voznikov z
raznim blagom naloženih vozov so popoldne
tukaj počivali, ter jedli, pili, peli in obečevali.
Ko so železnice bile zgrajene je potihnilo
vse življenje, bajte so postarele in strohnele,
stari vozniki pomrli in Brodi zaspale v gorski
tihoti.
Stari Deutsch Peter so znali zelo dober žganje
iz brinovja, malinov, črnič i.t.n. kuhati.
Deutsch Petrova Kapelica je dalec na okrog
slovela celo na Dunaj in v Münchon se je
pošiljala.
Petrova huba - velika pasestev - je bila last
Petra. Ali hudo-mušni pasestnik Fužine v
Podljubelju je opravil Deutsch Petra za to hišo
Kakor vse druge veči pasestnike v Brodeh.
Pravice za te reveže miklo- planine so imeli
ter zelo lepe gozdove poleh je klastril
Fužinar „Pajenik in mi mirovali preden
jih je dobil: Dolo, Topeje in Petrovo huba.
Za Pajenikom je prišel nepozabljivi „von
Steinberg." Ta je bil posestnik - 120 mož
posestnice Fužinarce - in okr. okrajni-
sodnik v Borovljah.
Cuden je bil ta mož - vse je vzel ubogim
pasestnikom: pravice do gozdov in pas. -

Opetovano je rekel: He! hlači, katere imaš na sebe moraš sleči in mi dati ako rečem da se moje!-
Smrekar - Katera je v tvoji hiši, ne tvoji mizi zrastla - ni tvoja ampak moja!-
To so pa bili poštenjaki - da jim ni para, mar ne.[2]
Stari Deutsch Peter so bili zelo dobrodušen in omikan posestnik, zelo znan znošaj daleč na okrog.
Vsedajni hudi vojni je ta hiša zelo trpela in bila do cela opustošena.
Posestnik je bil kot Avstrijec zvest svojemu cesarju - in njegov sin Peter se je zelo hrabro in duhovito bojeval za cesarja Avstrije - in potem v njenem tiru za ostalo nemško Avstrijo.

Osel 528/1724,7 13

V Brodeh je bil nekdaj velo kmet „Osel“.
Posestvo pri Osliče imelo zelo veliko senožeti
ter planino, zredilo se je veliko govedine. Svet
okoli hiše je strmina ali vendar si je pridelal
za potrebo žita. Praprotnik sedaj gozd je
bil travnik menda za 99 „Zanaseko“. —
Ali Brojami merimo morjamo - senožete - pa „zanaseki“.
Zanasek je Kosec - in travnik ki ga poseč je
tri Kosci za endan - je vsono travnik za tri
Zanaseke. — Od Osla je veliko različnih
pravljic. Kmet osel je bil prvi ki je predal
posest Fužinarju v Podjubelji.
Za Kmetom so prišli najemniki iz Kranja.
Več Krat in rad sem z njimi občeval.
Bili so nikarši možjaki. Rupa mi je
rad dopovedal - da je več Krat bil v nevarski
v pečih - in da je 35 ljudi - tekom njegovega
Življenja nesel domu - Ker so se ponesrečili
kodi ali da so si zlomili nogo - ali se
hudo vsekali ali padli počerik in se
zelo pasRodovali. Od njegovega brata
Ivana bi mogel spisati celo Knjigo
toliko je ta silno močen Korenjak
doživel in prebrodil nevarnosti in
drugih nezgod. Rupovo sin. Totten
je bil sveden „Mocojčič“ in je imel
tako lep Barišon, da ga se nisem
zasišal od nikogar. Njegov
mu je več Krat prehvalil in zraven klel

njegov Bariton, rekoč: Kvanomik!
Gre Kimnih vinbrzaskor! Tanjuch i: urbar
Tanjuch Salar Kuntsman Daniel vmednimu!
Koliko dragocenosti rodi naš narod-
ki vsebujejo - Ker mi vešča ko duchi jih
pobral - in vcenil. - obče znano
Mati Rupova - je bila tista čarovnica -
Kiso jo na Humberškim gradom menda
usmrtili in tik ceste pokopali!! Stari -
voznik mi je kazal kraj - Kje je tista
cepornca zakopana.
Vsaki krič je Rupovo madi pokopal
in njen grob onesnažil. Prišel je enkrat
na Oslovo. Rupa ga je zgrabil in v
srditosti s Koz zaperte Gurii zabrisal
v Klet.
Rad je pravil stari Rupa od velikanov
Kijih je Kot dervarski-mojster posekal.
Ena jev - je dala pet najst panjov
ali imela je tri vrhe. - Semlje
drevesa. le po panjih. - Karavanke
so imele resčudno velike mecesnaf
jeli in smreke. V
Večkrat so mi povedovali od raznih
reči - Ki so se nahajale se na vrhu (nadstopju)
sedlove z srebrom okovane, skopce - Ki so
vjemale Gudi - (mar le zverine) - prestare
obleke, orožje starodavnih časov in raz
ličnе druge reči. - Vse, vse se je letkom
časa izgubilo. Pravljice pretekle leposti in
bogastvi so se ostale. -

V Rupa je pravil da so dali mecesni do 10 - 12 panjov manj kot Crevelj panj ni smel biti debel. -

528/175, 8

15

Žalk žena

Želo znana pravljica je sledeča:
Pri Oslu so imeli nekdaj 12 sinov, vsak je imel svojega osla. V nedeljah so jahali vsi o Plajberg v cerkev. Jahali so oslodovi črez Rozji hrbet, to je hrib ki loči Brodi od Plajberga. —
Še le ko so oslove jahači zagledali so jeli zvonovi o Plajbergu k sveti maši vabiti. Na oslovem so menda sekli, bilo je 12 kascev. Posmehovali so se žalk ženem. Razjuta žalk žena prihiti in vseh 12 kascev odnese. —

Žalk žene — dinjaliyan Znaŋm pravijo nemci. Izraz jaliy — je brš kone ostanek od besede „žalk" zalo — ker pred tisoč leti so Slovenci obsegli do Tirolskega in še črez Stajersko. — Nemci so tekom časa obsegli le po kranjsko in Slovensko germanizirali ali v sloastvu je ostalo še veliko slovenskih imen — kot spomeniki starodavnih časov. — tudi „bele žene"

Žalk žene so bile v Brodeh udomačene. Bile so zelo lepe, beli oblečene žene, posebno lepe so imele lase — bles kot zlato. Rade so prepevale in dobrim judem pomagale.
Želo razširjena je basem od graha in boba, navadna je v celi Rožni dolini.
V Lapotnici sem jo slišal to kolo:
V Puste je šel Mret Žark

od veselega puntovanja domu. Bozno je bilo, mesec je razsjal gozd in temne sence so se igrale po belem snegu.
To je najlepši čas za Žalk žene – Ri ljubijo sneg, ki je tako bel in snažen – in mesec, ki tako mično in tiho sveti po dolini in gorovju.
Na enkrat začuje premili glas Žalk Žen:

Žark sej bob! Žark sej grah!
Žark sej bob! Žark sej grah!

Židane volje ter ves začuden pričnti Rmet domu. Žark vre prišedši domov po grah in sjal ga je, boba in graha, kar se je dalo. Seveda grah se je zotolekal za pot. Žalk žene se prišle in ves grah pobrale. Tisto leto je zelo slabo letino donesło. Ni bilo niti zrnca – niti Rrnca. Ali grahu je pa bilo čez vse pričakovanje. Z grahom in bobom so si potem ljudje opomagali v prehudih dnevih.
Žalk žene so bile podomačine na Ljubelju in v Zelenici. – Rade so pomagale božičem in brumnem ljudem, Kar Rodčasile si pletjem in predle so svilnate si obleke – svetle ko srebro in bele ko sneg. –

Prišli so v te kraje delavci - in zgradili novo
cesto. Vozniki (furmani) - so pokali z bičem
(pajcami). - To pokanje žalk žene niso
mogle sterpeti. Obžalovane so ble - zgrnile
so in mjih več bilo, na žal bližev,
na žal pravo vernih krumnih ljudi,
katerem so se rade postrežljivi iz kazale. -
Žalk žene so stanovale ljudi
v Predeselnu. Predesel je čuden - zelo
strahopetil kraj. Tam se stečita Podnarski -
in Brojanski potoki med silovitem
pokanjem. Voda se peni kot kipeča
mila pri pranju - voda pada čumé
in drugo se mirno - use tiho - m kenka
ni cvenka - samo. skrbtelj - meče vaji
razbujen kamenje zgora v peneče
se vodo. - ~~Tam~~ Veliranske pečine
krog in krog - čuvajo tukaj šno tišino in
nedostopen zašči gorskih lišja. - Le malokdo
zasije solnce z sinja mala včesca v
to globoko divjo tihoto. -
Tukaj so obcevali. Žalk žene. Menda
so se tukaj tako rade kopale in prede
pulo, pulo iz njenih prostih kasic
pridobljeno - za nežno njih obleko. Od
tega ime. Predesl. - Ali se predejo
mi zna no - samo luna ve - in ta ne pové. -
Ali so jih pregnali letavci? Hari
Drajar - z nami. Primož mi je potrdil:
Se predejo še - ali svoje čase - in svoje ure
imajo. Predejo le po noči - pri polnem mesecu.

In kajni Primož je bil o tem panogu veče stroKovnjak- daga mi, in daga ne bo, — ta pa, ta! —

528/174,9 Ker smo pravnože v tiru zaKlžen in pošteny akov naših prayozdov moram pam po vendar še nekaj povedti Kar mi je neKi dvoarski mojster iz Brodeh +) na tihem zaupal.

Bilo je v dobi Ko se mi bo mlatitolkih stroj.

Divja jaga Mlatiči so več Krat že ob polnoči vstali in mlatili da so ose miši in podgane s Kože šle.- EnKrat so tudi ali je bilo to na Osovem ali pri neKim drugim posestniKu v Brodeh- Vam ne morem več na tanko povedti — pridni mlatiči ustali ob polnoči in začeli narodno sKedenjsKo pesem:

Pika - polka pok!
cepec izpod rok!
Pika polka pok!
Zrnce gre v sKrinjo!!

Kar se začuje jaga - divja lovca. To je bilo poKanje, vriskanje - hoKanje, upitje in tulenje da je bila grozda!!

Vsi so se pobrizali - stara metKa je hitela po blagoslovljeno vodo ter sKropila z njo po sKednji. Mlatičem so se jeziki lasovi in kurji pol je obšel vse njih Križe in obraze.

Ali nekdi Matevž je bil iz Žile doma, ki se
pa že ni bal vbenega hudiča in nobenga
zlodeja!
Kar vun je šel in ponaševal divjo jago:
Vpil je, hookal, tulil, plaskal, zvižgal
kar je spravil iz grla. –
Po malem vse potihne, divje lovce
je brez zla zletel preko pohištva.
Vsi se zdahnejo in po malem pomirijo
Matevž se pa le posmehuje stenhopcam.
Ali kakor bi tremil prileti pred njega
človeško krvavo še steno ter
začuje se zgrmeči glas:
"To more. tiški
ki je pomagal zgrišti."

Matevž obledi, ob strahu zboli za nekaj
dni – potem gre k spovedi, dobi težko
pokoro – in od tiste ure ni več
ponaševal divja lovca.

Zdaj morem pa še obečevati od naša strateljna –
gornje moža, vodna moža in krole more, da
sem tem starodavnim velegospodjem ne
zamerim – pa mo bojim se – da se mi prečastljivi
čitalci in premile čitalke ne bode naveličale
ali celo iz kor nežne Rožice ušle? ?